

Brüsszel, 2021.2.10.
COM(2021) 56 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A
TANÁCSNAK**

**A visszaküldéssel és a visszafogadással kapcsolatos együttműködés fokozása a
méltányos, hatékony és átfogó uniós migrációs politika részeként**

1. Bevezetés

Az új migrációs és menekültügyi paktum¹ olyan átfogó megközelítést határoz meg a migrációra vonatkozóan, amely az összes releváns szakpolitikai területet összefogja annak érdekében, hogy hosszú távú és fenntartható uniós rendszert alakítson ki a migráció és a menekültügy kezelésére. E méltányos és hatékony rendszernek garantálnia kell a nemzetközi védelemre szorulóknak gyors védelmét és integrációját, ugyanakkor biztosítania kell a területen maradáshoz való joggal nem rendelkező személyeknek a származási országukba való eredményes visszaküldését és fenntartható visszailleszkedését.

Az új paktum hangsúlyozza az EU-n kívüli országokkal kialakított **átfogó, kiegyensúlyozott, testre szabott és kölcsönösen előnyös migrációs partnerségek** fontosságát, amelyeknek fontos eleme az eredményes visszafogadás. E partnerségek figyelembe veszik majd mind az EU, mind a partnerek érdekeit, és más szakpolitikákkal – például a fejlesztési együttműködéssel, a külföldi beruházásokkal és a kereskedelemmel – együtt beépülnek az EU harmadik országokkal fenntartott általános kapcsolataiba. E partnerségek révén a cél a közös kihívások kezelése és a közös lehetőségek kiaknázása az alábbiak révén: a migráció irányításának és kezelésének javítása, beleértve a határigazgatást, valamint a migráncsempészség és az emberkereskedelem elleni küzdelmet; a menekültek és a befogadó közösségek támogatása a partnerországokban; gazdasági lehetőségek kialakítása és az irreguláris migráció kiváltó okainak kezelése; legális beutazási lehetőségek kialakítása és a tehetségek EU-ba vonzása, valamint a visszafogadás és a visszailleszkedés terén folytatott együttműködés fokozása.

Az átfogó és hiteles uniós migrációs politika egyik alapvető eleme egy olyan közös uniós visszaküldési rendszer kialakítása, amely az EU-n belüli megerősített, eredményes és emberséges kiutasítási eljárásokon, valamint a külső partnerekkel a visszafogadás terén folytatott hatékonyabb együttműködésen alapul. A tagállamok szakpolitikai szorosan összekapcsolódnak, és az egyik tagállam által hozott intézkedések hatással vannak a többi tagállamra, ezért olyan új és fenntartható európai keretre van szükség, amely következetességet, biztonságot és egyértelműséget biztosít. Az új paktum előkészíti az utat egy olyan **közös uniós visszaküldési rendszer** felé, amelyben következetes és koherens megközelítéssel biztosítható, hogy a visszaküldések az EU migrációs és menekültügyi politikájának átfogó célkitűzései szempontjából eredményesek legyenek. Ehhez jobb eljárásokra van szükség, amelyek csökkentik a nemzeti megközelítések széttöredezettességét, valamint szorosabbá teszik az együttműködést és erősítik a szolidaritást valamennyi tagállam között.

A visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés sikere attól is függ, hogy az EU és tagállamai képesek-e egységesen fellépni az „Európa együtt” megközelítés keretében, az eszközök és a releváns szakpolitikák széles körét alkalmazni, valamint összehangolt és folyamatos párbeszédet folytatni a partnerországokkal.

Annak érdekében, hogy konkrét eredmények szülessenek a visszafogadás terén folytatott együttműködéssel kapcsolatban, az Európai Tanács² 2018 októberében arra szólított fel, hogy valamennyi releváns uniós szakpolitika és eszköz – többek között a vízumpolitika –

---

¹ COM(2020) 609 final.

² Beleértve az Európai Tanács 2018. októberi következtetéseit (EUCO 13/18): <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13-2018-INIT/hu/pdf>

felhasználásával mozgósítsák a szükséges ösztönzőket. A módosított Vízumkódex³ előírja, hogy a Bizottságnak értékelnie kell a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködés szintjét, és évente jelentést kell tennie a Tanácsnak (25a. cikk). Amint azt az új paktum is megerősítette, a Vízumkódex szerinti rendszeres értékelések folyamata elősegítené a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködés strukturált megközelítését, és olyan fontos eszköz lenne, amely hozzájárul a migráció és a menekültügy területére vonatkozó tágabb szakpolitikai célkitűzések sikeres megvalósításához.

Mindezek alapján a Bizottság elvégezte a Vízumkódex szerinti **első tényszerű értékelést**, amely a tagállamok és a schengeni társult országok által szolgáltatott mennyiségi és minőségi adatokon, valamint az Eurostat és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) által a visszaküldésre és az irreguláris érkezésekre vonatkozóan gyűjtött adatokon alapul. Ez az értékelés tényeken alapuló, átfogó és részletes képet nyújt az együttműködésről, ezáltal segít meghatározni, hogy hogyan lehet célzottan javítani az együttműködést. A Vízumkódexben foglaltaknak megfelelően az értékelést benyújtják a Tanácsnak, ami az első lépés a tagállamokkal és a partnerországokkal folytatott megbeszéléseket magában foglaló folyamatban.

Ez a közlemény felvázolja a partnerországokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködésről szóló első éves értékelés általános megállapításait. Bemutatja, hogy a Bizottság a főképviselelővel és a tagállamokkal szoros együttműködésben – adott esetben saját hatáskörükkel összhangban – hogyan szándékozik építeni az ezen értékeléssel elindított folyamatra a visszaküldéssel és a visszafogadással kapcsolatos belső és külső kihívások integrált, strukturált és eredményes módon történő további kezelése érdekében.

A menekültügy és a migráció kezeléséről szóló új rendeletre irányuló bizottsági javaslattal összhangban ez az értékelés a visszafogadással kapcsolatos együttműködés javítása érdekében hozzájárulhat a vízumpolitikán túlmutató szakpolitikai területekre vonatkozó ösztönzők meghatározásához is, figyelembe véve az Unió általános érdekeit és a partnerországokkal fenntartott kapcsolatait. A javaslat elfogadásáig és tekintettel arra, hogy a visszafogadás terén folytatott együttműködésre vonatkozóan kézzelfogható előrelépésre van szükség, a Bizottság az első értékelés nyomon követése során már figyelembe veszi ezt a szélesebb körű mérlegelést⁴. Ez az értékelés fontos abban a tekintetben, hogy miként lehetne fokozni az érintett partnerekkel a visszafogadás terén folytatott együttműködést. Tágabb értelemben ahhoz is hozzájárulást nyújthat, hogy egy átfogó megközelítés részeként miként lehetne megerősíteni a migrációval kapcsolatos együttműködést az említett partnerekkel.

2. Kihívások és akadályok – egy eredményesebb uniós visszaküldési és visszafogadási rendszer alapjainak megteremtése

Annak ellenére, hogy az Unió fokozta az irreguláris migráció kezelésére és az Unió területén maradáshoz való joggal nem rendelkező személyek eredményes visszaküldésének

---

³ 810/2009/EK rendelet a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (Vízumkódex) a 2019. június 20-i (EU) 2019/1155 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 188., 2019.7.12., 25. o.) módosított szövegváltozatában.

⁴ Lásd a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletre irányuló javaslat (COM(2020) 610 final) 7. cikkét. A jogszabályjavaslat szerint a harmadik országok által a visszaküldés és a visszafogadás terén folytatott együttműködés értékelését a 25a. cikk szerinti jelentés és bármely más rendelkezésre álló információ alapján kell elvégezni. A javaslat 7. cikkében foglalt mérlegeléseknek ezért ki kell terjedniük mind a vízumköteles, mind a vízumkötelezettség alá nem eső országokra.

biztosítására irányuló erőfeszítéseit, még sok a tennivaló. Az átfogó migrációs partnerségek részeként a partnerországokkal a különböző területeken folytatott szoros, kölcsönösen előnyös együttműködés keretében csökkenteni kell az irregulárisan érkezők számát. Ma még mindig túl sokan érkeznek Európába nem biztonságos és szabálytalan útvonalakon, ami gyakran a nehéz társadalmi-gazdasági és politikai körülményeknek tudható be. 2020. január és november között több mint 110 000 ember érkezett irregulárisan Európába⁵. A migráncsempészség elleni fokozott fellépés továbbra is alapvető fontosságú.

Az irregulárisan érkező migránsok nagy része valószínűleg nem fog védelemben részesülni az EU-ban, illetve nem fog szert tenni más okok alapján tartózkodási jogosultságra. 2019-ben az első alkalommal benyújtott kérelmek uniós elismerési aránya mindössze 30 % volt⁶. A területen maradáshoz való joggal nem rendelkező személyek visszaküldése továbbra is kihívást jelent. A visszaküldésre kötelezett személyek közül csak egyharmaduk tér vissza ténylegesen⁷, közülük pedig kevesebb mint 30 % tér vissza önként. A visszaküldéssel és a visszafogadással kapcsolatos elégtelen teljesítmény annak tudható be, hogy a tagállamok számos kihívással szembesülnek az irreguláris migránsok visszaküldésének elrendelésére irányuló eljárások végrehajtása és a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködés során.

A Covid19-világjárvány tovább bonyolította a visszaküldési és a visszafogadási műveletek működését. Bár világszerte továbbra is érvényben vannak utazási korlátozások, folytatni kell a menekültügyi és kiutasítási eljárásokat, kellően figyelembe véve a visszatérésre kötelezett személyek és a fogadó közösségek egészségének védelméhez szükséges intézkedéseket. A Covid19-cel kapcsolatos korlátozások miatt az áttelepítési tevékenységek is megszakadtak, de jelentős arányban újraindították ezeket.

2.1. A kiutasítási eljárásokkal kapcsolatos, Unión belüli kihívások

A tagállamok visszaküldéssel kapcsolatos jogi és közigazgatási keretrendszerei jelentősen eltérnek egymástól, és az egyes nemzeti rendszerekben hiányosságok és bevált gyakorlatok figyelhetők meg. E hiányosságok azonosítása és kezelése, valamint a meglévő bevált gyakorlatok előmozdítása az első lépés afelé, hogy a kiutasítási eljárások fenntarthatók, gyorsak és kiszámíthatóak legyenek, valamint az uniós joggal és az Alapjogi Chartával összhangban megvédjék és előmozdítsák a migránsok jogait.

Az eredményes visszaküldési politika legfőbb akadályai a menedékjogi és kiutasítási eljárások közötti jelentős szakadék, a hosszadalmas eljárások többek között a fellebbezési szakaszban, a szökés megelőzésének nehézségei, az elégtelen erőforrások, az infrastruktúra, valamint a kiutasítási határozatoknak többek között a harmadik országokba való visszafogadás kérelmezése révén történő nyomon követéséhez szükséges korlátozott közigazgatási kapacitás.

---

⁵ Az EU-ba irregulárisan érkezők száma a 2015. évi több mint 1,8 millióról 2020-ra (2020. január–november) több mint 110 000-re csökkent.

⁶ Az elismerési arány az első fokon hozott menedékjogi határozatok teljes számához képest az első fokon hozott olyan kedvező határozatok száma, amelyek a menekültstátusz vagy oltalmazotti jogállás megadását eredményezik. 2019-ben az 541 085 határozatból 160 965 harmadik országbeli állampolgár kapott menekültstátuszt vagy oltalmazotti jogállást.

⁷ A 2019-ben visszaküldésre kötelezett 491 195 jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár közül 142 320 tért vissza ténylegesen valamely harmadik országba.

Az eredményes visszaküldések megvalósításának és a fenntarthatóbb megoldások előmozdításának a legjobb módja az, ha ösztönözzük, hogy az EU területén maradáshoz való joggal nem rendelkező migránsok közül minél többen válasszák az önkéntes távozást. Az önkéntes visszatérések és a hatékony visszailleszkedési stratégiák növelik e műveletek elfogadottságát és sikerességi arányát.

A schengeni értékelések⁸ során és más források, például az Európai Migrációs Hálózat⁹ révén gyűjtött információk megerősítik, hogy annak ellenére, hogy a tagállamok általában az önkéntes visszatérést részesítik előnyben, továbbra is kihívást jelent az önkéntes távozásra hajlandó irreguláris migránsok megfelelő támogatása. Ennek oka a meglévő programok szűk hatóköre (pl. csak az elutasított menedékkérőkre terjednek ki), a visszaküldéssel kapcsolatos tanácsadás korlátozott volta, valamint a visszatérésre kötelezett személyeknek nyújtott segítség igen eltérő szintje.

Alapvető fontosságú továbbá, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek, különösen a kísérő nélküli kiskorúak és az emberkereskedelem áldozatai egyedi, testre szabott segítséget és védelmet kapjanak mind az EU-n belül, mind a partnerországokban. A visszaküldési folyamat valamennyi szakaszában ténylegesen garantálni kell az EU által az emberkereskedelem áldozatainak védelme és a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartása érdekében létrehozott biztosítékokat, figyelembe véve a migránsok szükségleteit és sajátos körülményeit, valamint azt, hogy helyzetükre fenntartható megoldásokat kell találni. Különösen a gyermekek esetében konkrét biztosítékokat kell bevezetni jogaik tiszteletben tartásának biztosítása érdekében.

Ezzel párhuzamosan gyakorlati megoldásokat kell találni a területen maradáshoz való joggal nem rendelkező személyek szökésének megakadályozására. A nem önkéntes visszatérések folyamatának eredményesebbé tételéhez hozzájárulhat a megfelelő egyensúly kialakítása abban a tekintetben, hogy egyfelől nagyobb mértékben tesszük elérhetővé és alkalmazzuk az őrizet hatékony alternatíváit, másfelől pedig az őrizet alkalmazásához speciális létesítményeket biztosítunk, megfelelő felszereltséggel. Minden esetben figyelembe kell venni az érintett személyek sajátos körülményeit, és az EU-nak – beleértve ügynökségeit is – és valamennyi tagállamnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat. A gyermekek esetében alapvető fontosságú, hogy az őrizet alternatívái rendelkezésre álljanak és azokat következetesen alkalmazzák. A visszaküldési műveletek sikere érdekében valamennyi szereplő – köztük az uniós ügynökségek és a nemzetközi szervezetek – munkáját észszerűsíteni kell, és megfelelő erőforrásokkal kell támogatni a folyamat valamennyi szakaszában, beleértve a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködést is. A független alapjogi megfigyelők Frontex általi toborzása kiegészíti az illetékes nemzeti szervek meglévő megfigyelői állományát, és megerősíti az alapvető jogok tiszteletben tartásának felügyeletére irányuló uniós kapacitást az ügynökség által szervezett valamennyi visszaküldési művelet során.

Jelenleg jelentős különbség van a kiadott kiutasítási határozatok és a harmadik országokba irányuló visszafogadási kérelmek száma között, mivel a tagállamok inkább nem kezdeményezik a visszafogadási eljárást, ha nem bíznak abban, hogy a partnerország együ

---

⁸ COM(2020) 779 final.

⁹ Az Európai Migrációs Hálózat migrációs és menekültügyi szakértők uniós hálózata, akik együttműködnek annak érdekében, hogy objektív és összehasonlítható szakpolitikai információkat szolgáltatassanak. A hálózatot a 2008/381/EK tanácsi határozat hozta létre.

fog működni állampolgárai személyazonosságának megállapításában és okmánypótlásában. Mivel a harmadik országokkal folytatott együttműködés javulna, a tagállamoknak a kiutasítási végzés kiadását követően azonnal visszafogadási kérelmet kell benyújtaniuk, hogy a továbbfejlesztés alatt álló együttműködési keretet teljes mértékben kihasználhassák.

A független és hatékony nyomkövetési rendszerek fokozhatják a visszatérésre kötelezett személyek alapvető jogainak és méltóságának védelmét és tiszteletben tartását a visszaküldési műveletek során.

2.2. A partnerországokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködéssel kapcsolatos kihívások

Az eredményes visszafogadási folyamatok azon múlnak, hogy a partnerek képesek legyenek visszafogadni az irreguláris migránsokat és elkötelezettek legyenek erre. A folyamat különböző szakaszaiban jelentkezhetnek akadályok, például akkor, amikor a tagállamok visszafogadási kérelmet, vagy az érintett harmadik országhoz intézett személyazonosítási és okmánypótlási kérelmet nyújtanak be. A partnerországok által a személyazonosság megállapításához (elfogadott bizonyítékok típusa, interjúk és személyazonosítási missziók szervezésének lehetősége és azok eredményei stb.) és az úti okmányok kiállításához nyújtott segítség színvonala, gyorsasága és hatékonysága a visszafogadási folyamat elengedhetetlen része. E lépések időszerűsége ugyanilyen fontos, mivel az elhúzódó folyamatok magas költségeket eredményeznek a tagállamok számára, és gyakran a migránsok szökéséhez és visszaküldésük megakadályozásához vezetnek.

Aggodalomra ad okot az is, hogy egyes országok elutasítják a nem önkéntesen visszatérőket. A charterjáratok fogadásának elutasítása – különösen akkor, ha a visszatérésre kötelezett személyek száma magas –, illetve a visszaküldési műveletekre vonatkozó további feltételek tovább veszélyeztetik vagy késleltetik a visszaküldési folyamatot.

A tagállamok különböző módokon és különböző mértékben szembesülnek ezekkel az akadályokkal, attól függően, hogy melyik együttműködési keretet alkalmazzák, illetve hogy a partnerek bizonyos gyakorlatokat valamennyi tagállamra kiterjesztenek-e.

3. A visszaküldés, a visszafogadás és a fenntartható visszailleszkedés eredményességének javítása

3.1. Közös uniós visszaküldési rendszer

A közös uniós visszaküldési rendszernek mindenekelőtt olyan **egyértelmű szabályokra és eljárásokra** van szüksége, amelyek hatékonyak és garantálják az alapvető jogok tiszteletben tartását. Olyan szilárd jogi alapokra kell épülnie, amelyek tisztességes és hatékony eljárásokat biztosítanak, és szorosan kapcsolódnak a többiek között az EU külső határain alkalmazott menekültügyi eljárásokhoz. Az új közös uniós visszaküldési rendszer sarokköve a visszatérési irányelv átdolgozására irányuló javaslat. A javaslat segítene csökkenteni az eljárások hosszát, és a menekültügyi eljárásokról szóló rendelet módosítására irányuló javaslattal együtt közelebb hozná egymáshoz a menekültügyre és a visszaküldésre vonatkozó szabályokat, fokozná az önkéntes visszatéréshez és a visszailleszkedéshez nyújtott támogatást, csökkentené a szökéseket és a jogellenes mozgásokat, valamint korszerűsítené az eljárások irányításának módját az erre a célra létrehozott informatikai rendszerek segítségével. E javítások megvalósítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak gyors előrehaladást kell

elérnie, meg kell kezdenie a háromoldalú egyeztetéseket, és prioritásként kell kezelnie a javaslattal kapcsolatos megállapodást. A Bizottság e célból továbbra is szorosan együttműködik a többi intézménnyel.

Az új jogi keretnek integrálnia kell a javasolt **visszaküldési szponzorálást** – a szolidaritási hozzájárulás új formáját, amely segítséget nyújt a migrációs nyomásnak kitett tagállamoknak a visszaküldések végrehajtásában – és támogatnia kell annak végrehajtását. Emellett egy új, határon folytatott menekültügyi és kiutasítási eljárást hozna létre, amely gyors és hatékony módon működne az irreguláris migráció és a jogellenes mozgások megelőzése érdekében, ami a szolidaritás jegyében fellépő valamennyi tagállam javát szolgálná.

A szilárd jogi keret azonban **csak akkor jó, ha a végrehajtása és érvényesítése is az**. A visszaküldések eredményességének növeléséhez elengedhetetlen a visszaküldésre vonatkozó közös szabályok hatékony és alapos végrehajtása és nyomon követése. A schengeni értékelési mechanizmus már most is támogatja az uniós visszaküldési rendszert azáltal, hogy feltárja és kezeli a hiányosságokat, megosztja a bevált gyakorlatokat, megszilárdítja a kölcsönös bizalmat és megerősíti az egyének jogainak védelmét a visszaküldési folyamat valamennyi szakaszában. A schengeni értékelési mechanizmus további erősítése támogatná az uniós visszaküldési rendszert abban, hogy teljes mértékben kiaknázza a benne rejlő lehetőségeket.

Az eredményes és közös uniós visszaküldési rendszer a tagállamok, valamint az uniós intézmények és ügynökségek közötti nagyon szoros koordináción és együttműködésen is múlik, biztosítva a következetes fellépést minden szinten. Ezért tovább kell fejleszteni **az erős irányítást a visszaküldés terén**, valamint a Frontex által nyújtott gyakorlati és operatív támogatás területén, mind a visszaküldési politika belső aspektusai, mind pedig annak külső dimenziója tekintetében.

Az új paktum keretében bejelentették **a visszaküldéssel foglalkozó koordinátor** közlő kinevezését, akinek munkáját egy **magas szintű hálózat** támogatja majd, és aki szorosan együtt fog működni az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel (Frontex). A visszaküldéssel foglalkozó koordinátor összefogja az uniós tagállamok visszaküldéssel és visszafogadással foglalkozó érdekelt feleit, valamint ösztönzi a közös célkitűzés megvalósítására irányuló munkát. Ez meg fogja könnyíteni a tagállamok közötti együttműködést, többek között azáltal, hogy maximalizálja a visszaküldési szponzorálás kedvező hatását. Ugyanakkor a tagállamoknak nyújtott támogatás és a tagállamok közötti együttműködés megköveteli, hogy a Frontex teljes mértékben hatékony legyen a visszaküldések terén, operatív támogatást biztosítson a nemzeti hatóságoknak, segítséget nyújtson a visszatérésre kötelezettek személyazonosságának megállapításához és az úti okmányok beszerzéséhez, a visszaküldési műveletek megszervezéséhez, valamint támogassa az önkéntes távozást és a visszailleszkedést. A Frontex készenléti alakulatának létrehozása, amely 2021 januárjában kezdődött, és amelyet egy minél előbb kinevezendő ügyvezetőigazgató-helyettes által vezetett külön osztály létrehozása kísér, fel fogja vértézni az ügynökséget arra, hogy teljesítse megerősített megbízatását a visszaküldés terén.

A visszaküldés irányítását és e szakpolitikai terület általános hatékonyságát a Bizottság a visszafogadás terén folytatott együttműködés éves értékelésére támaszkodva tovább erősítené annak érdekében, hogy a visszafogadás terén folytatott együttműködés javítása érdekében mérlegelje a vízumpolitikán túlmutató egyéb releváns szakpolitikai területekre vonatkozó

intézkedéseket¹⁰. Ily módon a folyamat figyelembe venné a Tanácsban korábban egy koordinációs mechanizmus kialakítása érdekében végzett munkát, amely mechanizmus révén a tagállamok jelezhetik, hogy uniós vagy nemzeti szinten olyan intézkedéseket kell meghatározni, amelyek hozzájárulhatnak a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködés javításához.

Az irányításon túl a harmadik országokkal való, az együttműködés szintjének értékelésén alapuló fokozott szerepvállalás – a szélesebb körű migrációs partnerségek részeként – alapvető fontosságú lesz az eredményes visszaküldési rendszer szempontjából, ideértve a visszaküldési szponzorálásokat hatékony alkalmazását és a határon folytatott eljárást is.

Végül a közös uniós visszaküldési rendszer szellemében az értékelést fel kell használni annak biztosítására, hogy a harmadik országokkal a visszafogadás terén folytatott együttműködés valamennyi tagállam, és ne csak néhány tagállam esetében működjön, és így valamennyi tagállam eredményesen teljesítse a visszaküldéseket.

3.2. A partnerországokkal a visszaküldés, a visszafogadás és a fenntartható visszailleszkedés terén folytatott együttműködés megerősítése

Az új paktummal összhangban a visszaküldéssel, a visszafogadással és a fenntartható visszailleszkedéssel kapcsolatos párbeszéd és együttműködés továbbra is az átfogó, testre szabott, kiegyensúlyozott és kölcsönösen előnyös migrációs partnerségek részeként fog működni.

A nemzetközi szokásjog és a többoldalú nemzetközi egyezmények, például a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény¹¹ alapján minden államnak kötelessége saját állampolgárait visszafogadni, függetlenül attól, hogy léteznek-e a **visszafogadás** terén folytatott együttműködést strukturáló egyedi eszközök. Fontos, hogy előrelépést érjünk el a visszafogadás terén folytatott együttműködés tekintetében, és ez különböző eszközök felhasználásával meg is valósítható.

Mindazonáltal az egyedi megállapodások elősegítik a visszafogadást, és egyértelművé teszik a rendszert az EU és a harmadik országok számára egyaránt. Az EU eddig 18 visszafogadási egyezményt¹² és hat megállapodást¹³ kötött. Folyamatban vannak a Nigériával, Tunéziával, Marokkóval és Kínával kötendő visszafogadási egyezményekre irányuló tárgyalások. **A visszafogadásra vonatkozó rendelkezések az egyes harmadik országokkal vagy régiókkal¹⁴ kötött nagyobb uniós megállapodásokban** is megjelennek, így például az EU és 79 afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) állam közötti Cotonoui Megállapodás utódmegállapodásában¹⁵, amelyre vonatkozóan a tárgyalások nemrégiben zárultak le. A

¹⁰ Lásd a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletre irányuló javaslat (COM(2020) 610 final) 7. cikkét.

¹¹ ICAO-egyezmény a nemzetközi polgári repülésről, 7300/9 dok..

¹² Hongkong, Makaó, Srí Lanka, Albánia, Oroszország, Ukrajna, Észak-Macedónia, Bosznia-Hercegovina, Montenegró, Szerbia, Moldova, Pakisztán, Grúzia, Örményország, Azerbajdzsán, Törökország, Zöld-foki-szigetek, Belarusz.

¹³ Afganisztán, Gambia, Guinea, Banglades, Etiópia és Elefántcsontpart.

¹⁴ Politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodások, amelyek külön visszafogadási rendelkezéseket tartalmazó, migrációról szóló fejezetet tartalmaznak: Kanada; Costa Rica, Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua és Panama; Kuba; Tádzsikisztán; Üzbegisztán; Irak; Vietnám; Indonézia; Új-Zéland; Kazahsztán; Malajzia.

¹⁵ Az afrikai, karibi és csendes-óceáni térség, az AKCS–EU partnerségi megállapodás 13. cikke.

tagállamok is rendelkeznek harmadik országokkal elfogadott kétoldalú visszafogadási eszközökkel.

Valamennyi ilyen eszköz jobb, strukturáltabb és kiszámíthatóbb együttműködést eredményez, ha végrehajtásukat célzott irányítási struktúra keretében szoroson nyomon követik. Amennyiben már léteznek megállapodások vagy egyezmények, a meglévő kereteken (visszafogadási vegyes bizottságokon¹⁶ és közös munkacsoportokon¹⁷) belül folytatódik a harmadik országokkal való együttműködés annak biztosítása érdekében, hogy az együttműködési eszközök tényleges eredményeket hozzanak. Ennek szellemében a Bizottság által készített tényszerű értékelés alapul szolgál majd ahhoz, hogy a tagállamokkal megbeszéléseket folytassanak azon országok azonosítása érdekében, amelyekkel új visszafogadási egyezményeket vagy megállapodásokat lehet kötni.

A visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés közös kihívást jelentenek az EU és partnerországai számára. Az EU és tagállamai által az önkéntes visszatérés és a fenntartható visszailleszkedés támogatása érdekében eddig mozgósított támogatás egyértelmű előnyökkel járt az EU és a partnerországok számára, valamint a visszaküldési folyamat eredményessége szempontjából. A visszatérésre kötelezett személyek, az őket befogadó közösségek, valamint a partnerországok megfelelő intézményei és rendszerei szükségleteinek kezelésével az uniós támogatás hozzájárult a helyi fejlődésükhöz. A fenntartható visszailleszkedés javítása érdekében többet lehetne tenni a meglévő helyi fejlesztési kezdeményezésekkel és nemzeti stratégiákkal való jobb kapcsolatok kialakítása érdekében, hogy kiépüljenek a harmadik országoknak a visszaküldés, a visszailleszkedés és a felelősségvállalás kezelésére irányuló kapacitásai, ezzel párhuzamosan pedig szorosabbá váljon az EU-n belüli együttműködés.

4. A partnerekkel a visszafogadás terén folytatott együttműködés első éves értékelése

4.1. Követelmények

A harmadik országok által a visszafogadás terén folytatott együttműködésnek a Vízumkódex 25a. cikkében előírt értékelése hasznos eszközt biztosít az Unió számára ahhoz, hogy folyamatosan értékelje a vízumkötelezettség alá eső partnerekkel fennálló együttműködést, és azonosítsa, hogy mi működik jól, és hol kell összpontosítani a figyelmet.

A Vízumkódex meghatározza azokat az azonnali következő lépéseket, amelyek az együttműködés szintjének értékelésétől függően ösztönző intézkedések elfogadásához vezethetnek a vízumpolitika területén. Azon harmadik országok tekintetében, amelyeknek az érintett országok többsége esetében javítaniuk kell együttműködési szintjüket, a Bizottság a tagállamokkal folytatott megbeszéléseket követően és figyelembe véve az EU és az érintett ország közötti általános kapcsolatokat, mérlegelni fogja, hogy a vízumintézkedések alkalmazása hol lehet releváns és eredményes. Az együttműködés szintjével kapcsolatos lehetséges problémákat az EU migrációval kapcsolatos szélesebb körű párbeszédének részeként az érintett országokkal is megvitatják.

---

¹⁶ Hongkong, Makaó, Srí Lanka, Albánia, Oroszország, Ukrajna, Észak-Macedónia, Bosznia-Hercegovina, Montenegró, Szerbia, Moldova, Pakisztán, Grúzia, Örményország, Azerbajdzsán, Törökország, Zöld-foki-szigetek, Belarusz.

¹⁷ Afganisztán, Gambia, Guinea, Banglades, Etiópia és Elefántcsontpart.

Ha ezen értékelés alapján és a Tanáccsal folytatott megbeszéléseket követően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely partner nem működik kellőképpen együtt, akkor – figyelembe véve az érintett harmadik ország által a visszafogadás terén folytatott együttműködés szintjének javítása érdekében tett lépéseket, valamint az Uniónak az érintett országgal fennálló általános kapcsolatait – javaslatot nyújt be a Tanácsnak a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok feldolgozásához (a vízumdíj vagy vízumeljárások szintjéhez) kapcsolódó egyedi korlátozások alkalmazásáról szóló végrehajtási határozat elfogadása céljából¹⁸. Ennek során a Bizottságnak továbbra is törekednie kell arra, hogy javítsa a visszafogadás terén az érintett országgal folytatott együttműködést. Ha egy harmadik ország kellőképpen együttműködik a visszafogadás terén, a Bizottság javasolhatja a Tanácsnak, hogy fogadjon el több kedvező vízumintézkedést (ideiglenes vízumkönnyítések, mint például a vízumdíj csökkentése, a feldolgozási idő csökkentése vagy a többszöri beutazásra jogosító vízumok érvényességi idejének növelése)¹⁹.

4.2.Módszertan

A harmadik országok által a visszafogadás terén folytatott együttműködésre vonatkozó értékelés átfogó mutatókon alapul a visszafogadási folyamat valamennyi szakaszának értékelése céljából a személyazonosság megállapításától az úti okmányok kiállításán át a tényleges visszaküldésig.

A Tanáccsal egyetértésben meghatározták az adatgyűjtés²⁰ földrajzi hatályát és folyamatát, és ennek eredményeként azon harmadik országokat értékelték, amelyek állampolgárai a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumkötelezettség alá esnek, és amelyek esetében az EU 2018-ban több mint 1 000 kiutasítási határozatot adott ki²¹. Az első értékelés elvégzése során levont tanulságokra építve és a tagállamokkal folytatott megbeszéléseket követően a Bizottság fontolóra veheti a jövőbeli értékelések kiválasztási kritériumainak további pontosítását vagy módosítását.

A tagállamoktól kért adatok és minőségi információk a Vízumkódex 25a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott mutatókat²² tükrözik, beleértve a harmadik országokkal való gyakorlati együttműködéssel kapcsolatos tapasztalataikat, különösen a személyazonosság megállapítására és az okmánypótlásra irányuló eljárások időszerűségét, valamint azt, hogy a harmadik országok elfogadják-e az uniós úti okmányokat és a visszaküldési műveleteket,

---

¹⁸ A 25a. cikk (5) bekezdése.

¹⁹ A 25a. cikk (8) bekezdése.

²⁰ A tagállamok (27) és a schengeni társult országok (4) által 2019-re vonatkozóan rendelkezésre bocsátott, a Frontex által a jogszabályokban meghatározott átfogó mutatók alapján gyűjtött adatok és válaszok.

²¹ Az Eurostat 2019. augusztusi adatai szerint.

²² A Vízumkódex 25a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott mutatók a következők: a) az adott harmadik országból származó, a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó személyekkel szemben hozott kiutasítási határozatok száma; b) azon személyek száma, akikkel szemben kiutasítási határozatot hoztak és ténylegesen kitoloncoltak, az adott harmadik ország állampolgáiraival szemben hozott kiutasítási határozatok számának százalékában kifejezve, beleértve adott esetben – uniós vagy kétoldalú visszafogadási megállapodások alapján – az adott harmadik ország területén áthaladó harmadik országbeli állampolgárok számát is; c) a harmadik ország által elfogadott visszafogadási kérelmek száma tagállamokra lebontva, a számára benyújtott ilyen kérelmek számának százalékában kifejezve; d) a visszaküldés terén folytatott gyakorlati együttműködés mértéke a visszaküldési eljárás különböző szakaszai tekintetében, például: i. segítség nyújtása a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó személyek azonosításához és az úti okmányok mielőbbi kiállításához; ii. a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kiállított európai úti okmány vagy laissez-passer elfogadása; iii. azon személyek visszafogadásának elfogadása, akiket jogszerűen vissza kell küldeni az országukba; és iv. kitoloncolásra szolgáló légi járatok és visszaküldési műveletek elfogadása.

beleértve a charterjáratokat is. Az értékelés továbbá figyelembe veszi az egyes országokkal kapcsolatos eddigi uniós szerepvállalás mértékét és a visszafogadásra vonatkozó együttműködés javítása érdekében tett lépéseket.

A tagállamok által szolgáltatott átfogó adatkészlet és információk szisztematikus és mélyreható elemzést tesznek lehetővé, túlmutatnak az egyetlen mutatóból – például a visszaküldési arányból – levont kezdeti és néha pontatlan következtetésen, és átfogó képet adnak a visszafogadás terén folytatott együttműködés szintjével kapcsolatban a tagállamok által szerzett tapasztalatokról. Az értékelés továbbá értékes részletekkel szolgál a visszafogadás terén folytatott együttműködés tekintetében felmerült problémákról, például a személyazonosság megállapításának akadályairól, az úti okmányok késedelmes kiállításáról, az előírt határidők be nem tartásáról vagy a charterjáratok fogadásának elutasításáról.

Végezetül az értékelési folyamat más releváns kritériumokat is figyelembe vesz – például az irregulárisan érkezők számát –, lehetővé téve, hogy az együttműködés mértékét kontextusba lehessen helyezni a korábbi és a jelenlegi migrációs áramlások tágabb összefüggésében.

4.3. Általános megállapítások

Az értékelés alapján – és bár a partnerek körülményei jelentősen eltérnek – úgy tűnik, hogy a 2020-as értékelés hatálya alá tartozó országok csaknem egyharmada jól együttműködik a legtöbb tagállammal, közel egyharmaduk esetében az együttműködés szintje átlagos és számos tagállam viszonylatában javításra van szükség, több mint egyharmaduk esetében pedig javítani kell az együttműködés szintjét a legtöbb érintett tagállammal.

A tagállamok adatai és információi megerősítik, hogy valamennyi uniós visszafogadási egyezmény jelentős hozzáadott értéket képvisel a visszafogadás terén folytatott együttműködés megkönnyítése tekintetében. Ugyanez a helyzet a hat visszafogadási megállapodás közül négy esetében is. A harmadik országok többnyire tiszteletben tartják a tagállamok kétoldalú visszafogadási eszközeit, amelyek hasonló módon segítik az együttműködés strukturálását, de az együttműködés szintje az eszköztől függően változó, és az együttműködést ritkán terjesztik ki azokra a tagállamokra, amelyek nem rendelkeznek ilyen eszközzel. Ez összességében gyengébb szintű együttműködést eredményezhet az EU egésze számára. Végül számos harmadik ország esetében nagyon kevés tagállam rendelkezik bármilyen típusú együttműködési eszközzel.

Az értékelés megerősíti egyrészt azt, hogy az együttműködést strukturáló eszközök kedvező hatást gyakorolhatnak az együttműködés hatékonyságára, másrészt pedig azt, hogy minden egyes konkrét helyzetben figyelembe kell venni a keresett eszköztípus előnyeit.

Az értékelés azt mutatja, hogy a fő akadályt az irreguláris migránsok személyazonosságának megállapítása és az úti okmányok kiállítása jelenti. E folyamatok sikeres lezárását követően a légi járatok szervezése és a tényleges visszaküldés általában sikeresen zajlik. A charterjáratok elfogadása, valamint a visszaküldési műveletek részleteinek nagyobb rugalmassága és időszerűsége azonban az egész folyamat hatékonyságát növelheti, különösen akkor, ha a visszatérésre kötelezett személyek száma magas.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a visszafogadási kérelmek feldolgozására szolgáló elektronikus platformok (visszafogadási ügyviteli rendszerek – RCMS) telepítésével, valamint az európai visszatérési vagy migrációs összekötő tisztviselőkkel a sikeres és gyors

együttműködés esélyei nőnek, ami helyi szinten megkönnyíti a folyamatot. Amikor egy működőképes egyezmény vagy megállapodás támogatására visszafogadási ügyviteli rendszert vezetnek be, az pozitívan járul hozzá a visszafogadás terén folytatott együttműködés javításához.

5. A következő lépések

Az új paktumban meghatározott, a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítés alkalmazásának részeként a Bizottság, a főképviselő és a tagállamok – hatáskörüknek megfelelően – arra törekednek, hogy fokozzák a visszaküldés és a visszafogadás terén folytatott együttműködést azáltal, hogy közös uniós visszaküldési rendszert alakítanak ki, valamint mélyebb és átfogó partnerségeket alakítanak ki a harmadik országokkal – a velük fennálló általános kapcsolatuk keretében – a migrációval kapcsolatban. Ez a munka több, egymást kölcsönösen erősítő feladatból áll:

Az **új migrációs és menekültügyi paktumban** javasolt **átfogó megközelítéssel** összhangban, valamint a visszaküldési folyamat egymással összefüggő belső és külső dimenzióinak kezelése érdekében:

- **A Bizottság egy jobban működő közös uniós visszaküldési rendszer kialakítására fog törekedni.** A migráció és a menekültügy fenntartható kezeléséhez hozzájáruló közös uniós visszaküldési rendszer alapjainak lefektetése érdekében elengedhetetlen, hogy **megállapodás szülessen a visszatérési irányelv átdolgozására** és a menekültügyi eljárásokról szóló módosított rendeletre irányuló javaslatokról. A Bizottság készen áll arra, hogy ennek érdekében támogassa az Európai Parlamentet és a Tanácsot, különösen a háromoldalú egyeztetések megkezdését és a visszatérési irányelv átdolgozásáról szóló gyors megállapodást illetően. A jogi keretnek **a visszaküldéssel foglalkozó koordinátor és a magas szintű visszaküldési hálózat** kinevezésére és **a Frontex operatív támogatására** támaszkodó javításával az EU jelentős előrelépést tenne afelé, hogy a tagállamokban csökkentse a kiutasítási eljárásokat hátráltató akadályokat. Ez fokozni fogja a partnerekkel a visszafogadás terén folytatott együttműködés előrehaladását, és támogatja a tagállamok között a visszaküldésekkel kapcsolatos szolidaritás kialakítását.
- A Bizottság szisztematikusan **nyomon fogja követni a visszaküldésre vonatkozó szabályok végrehajtását, többek között a schengeni értékelési mechanizmus és adott esetben kötelezettségzegési eljárások révén,** mind a kiutasítási eljárások – például a kiutasítási határozatok kibocsátása és hatékony végrehajtása –, mind pedig a migránsok – különösen a gyermekek és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek – jogainak tiszteletben tartása tekintetében a visszaküldési folyamat valamennyi szakaszában. A valamennyi tagállamban meglévő hiányosságok kezelésére az új Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap által biztosított pénzügyi forrásokat is fel fogják használni.
- A Bizottság **önkéntes visszatérési és visszailleszkedési stratégiát** fogad majd el, amely elősegíti az önkéntes visszatérésre és a visszailleszkedésre vonatkozó közös keret kialakítását, koherens önkéntes visszatérési rendszert hoz létre az uniós tagállamokban, továbbá támogatja a migránsoknak a partnerországokból a származási országukba való önkéntes visszatérését. Emellett megerősíti az EU azon képességét, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keretben a partnerországokkal a migráció terén folytatott uniós együttműködés finanszírozására rendelkezésre álló finanszírozási eszközök

felhasználásával, valamint e támogatás programozásával összhangban támogassa a visszatérésre kötelezett személyek fenntartható visszailleszkedését.

A harmadik országok által a visszafogadás terén folytatott együttműködés szintjének értékelése a Vízumkódex 25a. cikkében meghatározott eljárással összhangban számos lépést tesz szükségessé. Ennek alapján a következő hónapokban:

- A Bizottság **megvitatja az értékelő jelentés megállapításait a Tanáccsal**, hogy következtetéseket vonjanak le arról, hogy adott esetben hogyan lehet fokozni a visszafogadás terén folytatott együttműködést. A megbeszélések ahhoz is alapul szolgálhatnak, hogy az új paktumban meghatározott, a harmadik országokkal való átfogó partnerségre vonatkozó megközelítés részeként miként lehetne tágabb értelemben megerősíteni a migrációval kapcsolatos együttműködést.
- A Bizottság, a főképviselő és a tagállamok – hatáskörüknek megfelelően – a visszafogadás terén folytatott együttműködés értékelése alapján **proaktív módon kapcsolatba lépnek a partnerországokkal**, és aktív szerepet vállalnak azokon a területeken, amelyeket a jelentésben javításra szorulóként azonosítottak. Erre folyamatosan, valamint a partnerországokkal politikai és/vagy technikai szinten a migrációval kapcsolatban folytatott szélesebb körű kapcsolatok részeként kerül sor, az együttműködés és a párbeszéd már meglévő kereteire építve, valamint szükség esetén új migrációs párbeszéd indításával, biztosítva ugyanakkor, hogy a migráció hangsúlyosabban jelenjen meg a politikai párbeszédekben.
- E munka részeként a Bizottság törekedni fog a meglévő uniós visszafogadási egyezmények és megállapodások végrehajtásának javítására, a folyamatban lévő visszafogadási tárgyalások lezárására és adott esetben új tárgyalások megkezdésére, valamint arra, hogy gyakorlati együttműködési megoldásokat találjon az eredményes visszaküldések számának növelésére.
- A Bizottság ezt követően **a Vízumkódexszel összhangban szigorúbb vagy kedvezőbb vízumintézkedésekre irányuló javaslatot tehet a Tanácsnak**. Ennek során – a főképviselővel szoros együttműködésben – figyelembe veszi az Unió és az érintett országok közötti általános kapcsolatokat. Ezzel összefüggésben a Bizottság mérlegelni fogja az egyéb vonatkozó szakpolitikákkal és eszközökkel való kapcsolatokat.
- A Bizottság, a Tanács és a tagállamok – hatáskörüknek megfelelően – **teljes mértékben összehangolt megközelítést** dolgoznak ki **az egységes fellépés és a harmadik országokkal kapcsolatos egységes álláspont érdekében**. A már megkezdett munkára építve ki kell dolgozni az Unió és a tagállamok által folytatott tájékoztatás és szerepvállalás összekapcsolásának továbbfejlesztett eszközeit. A koordinációnak többek között hozzá kell járulnia a visszafogadás terén folytatott együttműködésről szóló értékelő jelentés nyomán követéséhez, valamint a szakpolitikai eszközök megfelelő kombinációjának összeállításával és a különböző szereplők hatásköreinek figyelembevételével elő kell segítenie a testre szabott partnerségek azonosítását. Törekedni kell továbbá a partnerországokban az uniós küldöttségek és a tagállamok helyi nagykövetségei közötti helyszíni koordináció javítására.

A visszafogadással kapcsolatos fenti lépések megtétele során az EU továbbra is **átfogó és partnerségen alapuló megközelítést fog alkalmazni a migráció külső dimenziójára vonatkozóan, az új migrációs paktumban meghatározottak szerint:**

- A Bizottság javaslatot fog tenni a **2021–2025-ös időszakra vonatkozó, migráncscempészés elleni új cselekvési tervre**, amely ösztönzi az EU és a nem uniós országok közötti együttműködést. A migráncscempészés elleni küzdelem az EU és partnerei számára egyaránt közös kihívást jelent, amellyel közösen kell foglalkozni.
- A Bizottság törekedni fog **az uniós finanszírozás koherensebb, stratégiaibb és rugalmasabb felhasználására** is. A következő többéves pénzügyi keretben – többek között a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap (MMA), a Határigazgatási és Vízügyeszköz (HAVE), a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI), amely 10 %-os kiadási célt tűzött ki a migrációval kapcsolatos fellépésekre, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA III) keretében – nyújtott uniós finanszírozás koherens, stratégiai és rugalmas módon kerül felhasználásra annak biztosítása érdekében, hogy hozzájáruljanak az uniós migrációs prioritások végrehajtásához, és megkönnyítsék – egyéb célkitűzések mellett – a visszafogadás, az önkéntes visszatérés és a fenntartható visszailleszkedés terén folytatott együttműködést. Az EU-nak folytatnia és javítania kell az új többéves pénzügyi kereten belül a belső és külső alapok közötti szinergiákat, és az „Európa együtt” megközelítés keretében kiegészítő jellegre kell törekednie az uniós és a tagállami finanszírozás között.
- A visszafogadással kapcsolatos szerepvállalás továbbra is a szélesebb körű partnerségek részét képezi, és a partnerekkel való együttműködésnek az új paktumban meghatározott valamennyi területét lefedi. Ezek közé tartozik – a tagállami hatáskörök teljes körű tiszteletben tartása mellett – a rászorulóknak védelme és a fogadó országok támogatása, a gazdasági lehetőségek kialakítása és az irreguláris migráció kiváltó okainak kezelése, a migráció irányításának és kezelésének megerősítése, valamint a **legális migráció és mobilitás előmozdítása**. Ez utóbbit illetően a Bizottság a tagállamok, az üzleti szféra, az oktatás és egyéb szereplők részvételével megrendezendő magas szintű konferencia keretében újjára indítja a **tehetség gondozási partnerségekre** irányuló kezdeményezést a legális migráció és mobilitás előmozdítása érdekében. Ez átfogó uniós szakpolitikai keretet és finanszírozási támogatást biztosít a harmadik országokkal folytatott együttműködéshez annak érdekében, hogy jobban illeszkedjenek az EU munkaerő- és készségigényeihez, valamint részét képezi a partnerországok migrációval kapcsolatos stratégiai szerepvállalását szolgáló uniós eszköztárnak. Ezzel párhuzamosan a Bizottság 2021-ben a készségekkel és tehetségekkel kapcsolatos javaslatcsomagot terjeszt majd elő annak érdekében, hogy további támogatást nyújtson a tagállamoknak a munkaerő-migrációs szükségleteik kielégítéséhez.